

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 3/2012-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. januára 2012 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. P. R., B., zastúpeného advokátom Mgr. P. K., T., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 2 R 5/2011 z 12. septembra 2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. P. R. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. novembra 2011 doručená sťažnosť Ing. P. R., B. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom Mgr. P. K., T., ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 2 R 5/2011 z 12. septembra 2011 (ďalej len „uznesenie okresného súdu“).

Zo sťažnosti vyplýva: «Sťažovateľ je spoločníkom a veriteľom dlžníka: S., s. r. o... (ďalej len „Dlžník“). Sťažovateľ má voči Dlžníkovi pohľadávky celkom v sume 1.114.200,86 Eur...

Dňa 22. 03. 2011 podal veriteľ Ing. M. K... na Okresný súd Bratislava I. návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok Dlžníka...

Dňa 20. 05. 2011 Okresný súd Bratislava I. vydal uznesenie, sp. zn. 2K/23/2011, ktorým začal konkurzné konanie voči Dlžníkovi...

Dňa 03.06.2011 Ing. R. B... ako domnelý konateľ Dlžníka, podal v mene Dlžníka návrh na prerušenie konkurzného konania podľa § 16 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoKR“). Dlžník predložil spolu s návrhom aj dohodu o vypracovaní reštrukturalizačného posudku zo dňa 02. 06. 2011 podpísanú domnelým konateľom Dlžníka Ing. R. B..

Súd uznesením, sp. zn. 2K/23/2011 zo dňa 20. 06. 2011 rozhodol o prerušení konkurzného konania.

Dňa 25. 07. 2011 bol na Okresný súd Bratislava I. podaný návrh na povolenie reštrukturalizácie Dlžníka.

Okresný súd Bratislava I. uznesením sp. zn. 2R/5/2011 zo dňa 04. 08. 2011 začal reštrukturalizačné konanie voči Dlžníkovi.

Okresný súd Bratislava I. uznesením sp. zn. 2R/5/2011 zo dňa 12. 09. 2011 povolil reštrukturalizáciu Dlžníka...

Dňa 10. 05. 2011 bol spoločníkom Dlžníka:

- Sťažovateľovi,

- Ing. D. B...

- Ing. R. B.,

doručený návrh štvrtého spoločníka: Ing. M. K., v ktorom boli spoločníci Dlžníka vyzvaní na prijatie rozhodnutia mimo valného zhromaždenia, obsahujúci tiež návrh uznesení, o ktorých sa malo mimo rozhodnutia valného zhromaždenia rozhodnúť...

- spoločníci mali mimo valného zhromaždenia rozhodnúť o vymenovaní Ing. M. K. a R. B. za ďalších konateľov Dlžníka (popri už pôsobiacom konateľovi žalobcu: JUDr. Mag. M. H... a v tomto smere malo dôjsť aj k zmene v spôsobe konania konateľov za spoločnosť,

- spoločníci mali mimo valného zhromaždenia rozhodnúť o udelení súhlasu s bezodplatným prevodom akcií spoločnosti R. a. s. znejúce na meno Dlžníka na jednotlivých spoločníkov Dlžníka, a to na každého spoločníka v počte pripadajúcom na 25 % majetkový podiel spoločníka na žalobcovi, a to v lehote do 13. 05. 2011,

- spoločníci mali mimo valného zhromaždenia rozhodnúť o zmene ods. 5 časti II článku X Spoločenskej zmluvy Dlžníka zo dňa 21. 08. 2009...

Dňa 16. 05. 2011 Sťažovateľ ako jeden zo spoločníkov Dlžníka vyjadril svoj nesúhlas s rozhodovaním spoločníkov mimo valného zhromaždenia.

Okresný súd Bratislava I. ako príslušný registrový súd napriek uvedenému rozhodol o zápise zmeny zapísaných údajov do Obchodného registra.

Podaním zo dňa 02. 06. 2011 Sťažovateľ podal žalobu o určenie neplatnosti rozhodnutí valného zhromaždenia Dlžníka.

Sťažovateľ namieta porušenie svojich základných práv a slobôd..., ktoré vzniklo a trvá v dôsledku právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Bratislava I., sp. zn. 2R/5/2011 zo dňa 12. 09. 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 22. 09. 2011...

a) porušenie základného práva na súdnu ochranu (čl. 46 ods. 1 Ústavy) a (kumulatívne) právo na spravodlivé súdne konanie (čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd), v spojení (subsidiárne) s právom vlastníť majetok (čl. 20 ods. 1 Ústavy),

b) porušenie princípu právnej istoty Porušovateľom ako imanentnej súčasťou princípu materiálneho právneho štátu (čl. 1 ods. 1 Ústavy).

Porušenie základných práv Sťažovateľa spočíva v nesprávnej interpretácii a súčasne nesprávnej aplikácii práva Porušovateľom. Neústavnosť právoplatného rozhodnutia súdu tak spočíva v tom, že Porušovateľ na strane jednej neaplikoval správnu právnu normu v tom zmysle, že neaplikoval všetky na skutkové okolnosti sa vzťahujúce právne normy, na strane druhej, nesprávne interpretoval správne aplikované právnej normy.

Skutkové zistenie v dotknutom súdnom (reštrukturalizačnom) konaní pritom umožňovali Porušovateľovi subsumovať uplatnený nárok pod správnu hmotnoprávnu a procesnoprávnu normu, vec posúdiť a o nároku rozhodnúť. Keďže tak podľa názoru sťažovateľa Porušovateľ nepostupoval, konal v rozpore so zásadou *iura novit curia*.

Ak teda Porušovateľ rozhodoval na základe aplikácie nesprávnej právnej normy, resp. nesprávne interpretovanej právnej normy, porušil tým základné právo Sťažovateľa na súdnu ochranu (čl. 46 ods. 1 Ústavy), ktorého imanentným obsahom je nie len nezávislosť a neustrannosť súdu, ale predovšetkým aj ústavná požiadavka, aby súd rozhodoval o práve toho, kto sa na neho obrátil, podľa aplikovateľných právnych noriem platného práva...

Podľa názoru Sťažovateľa sa Porušovateľ dopustil svojvôle pri výklade a aplikácii trávneho predpisu, pričom interpretácia a aplikácia príslušnej právnej normy nebola vykonaná ústavne konformným spôsobom (podobne Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 54/02 zo 17. apríla 2002).

Postup Porušovateľa, ktorý aplikoval konkrétne ustanovenia právnych predpisov, a to bez relevantných dôvodov, treba považovať za postup arbitrárny. Takýto postup je zároveň aj zásahom do princípu právnej istoty ako súčasť právneho štátu podľa čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (podobne Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 335/06 z 30. októbra 2007).»

Sťažovateľ ďalej uvádza: «Na základe uvedených skutočností a s poukazom na zákonné ustanovenia je zřejmé, že i keď Porušovateľ neskúmal otázku oprávnenosti konateľa Ing. R. B. konať za Dlužníka, z podaného návrhu na prerušenie konania ako i priloženej dohody o vypracovaní reštrukturalizačného posudku vyplýva, že návrh ako i dohodu podpísal len jeden z konateľov (aj to len putatívny konateľ), a preto takýto spôsob konania nie je spôsobilý vyvolať účinky právneho úkonu Dlužníka, keďže vôľu Dlužníka by obligatórne mali prejavovať vždy najmenej dvaja konatelia v skutočnosti však len JUDr. Mag. Marek Hanúsek).

Porušovateľ preto podľa právneho názoru Sťažovateľa nemal konkurzné konanie prerušiť a následne (po podaní návrhu na povolenie reštrukturalizácie) rozhodnúť o začatí reštrukturalizačného konania, ale návrh na povolenie reštrukturalizácie odmietnuť (§ 113 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZoKR“)). Nakoľko Porušovateľ už o začatí reštrukturalizačného konania rozhodol, nemal reštrukturalizáciu Dlužníka povoliť z dôvodu, že neboli splnené predpoklady, aby súd povolil reštrukturalizáciu. Porušovateľ mal reštrukturalizačné konanie v rovnakej lehote uznesením zastaviť. Týmto nezákonným rozhodnutím tak Porušovateľ súčasne porušil právo Sťažovateľa na súdnu

a inú právnu ochranu v zmysle čl. 46 Ústavy, subsidiárne právo Sťažovateľa ako veriteľa Dlužníka vlastníť majetok.

Vzhľadom na existenciu daného stavu má Sťažovateľ za to, že Porušovateľ nebol oprávnený začať reštrukturalizačné konania, ale bol povinný riešiť otázku týkajúcu sa oprávnenosti podania návrhu na povolenie reštrukturalizácie ako otázku predbežnú (prejudiciálnu) vzhľadom na skutkový stav, a to, že rozhodnutia spoločníkov Dlužníka prijaté mimo valného zhromaždenia nemožno považovať za platné. Dôležitosť vyriešenia prejudiciálnej otázky spočíva v tom, že ide o otázku zásadného významu, vyriešenie ktorej má vplyv na konkurzné, ako aj reštrukturalizačné konanie.»

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„Základné právo Sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 a čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Okresného súdu Bratislava I. sp. zn. 2R/5/2011 zo dňa 12. 09. 2011 porušené bolo.

Uznesenie Okresného súdu Bratislava I. sp. zn. 2R/5/2011 zo dňa 12. 09. 2011 sa zrušuje a vec sa vracia Okresnému súdu Bratislava I. na ďalšie konanie.

Okresný súd Bratislava I. je povinný uhradiť Sťažovateľovi náhradu trov súdneho konania vo výške 261,82 EUR, k rukám právneho zástupcu sťažovateľa do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Konanie o sťažnostiach je bližšie upravené predovšetkým v § 49 až § 56 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene alebo zjavne neopodstatnené návrhy môže ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Ústavný súd na predbežnom prerokovaní preskúmal sťažnosť z hľadiska existencie dôvodov podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podstatou sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, že uznesením okresného súdu, ktorým povolil reštrukturalizáciu dlžníka S., s. r. o., boli porušené jeho uvedené základné práva. K porušeniu základných práv sťažovateľa podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy malo podľa jeho názoru dôjsť tým, že okresný súd postupoval nesprávne, keď na základe návrhu Ing. R. B. uznesením sp. zn. 2 K 23/2011 z 20. júna 2011 rozhodol o prerušení konkurzného konania na dlžníka S., s. r. o., a následne uznesením sp. zn. 2 R 5/2011 zo 4. augusta 2011 začal proti dlžníkovi S., s. r. o., reštrukturalizačné konanie (ďalej len „uznesenie o začatí reštrukturalizačného konania“), keďže Ing. Róbert Bartoš nebol konateľom dlžníka S., s. r. o. Z uvedeného dôvodu preto okresný súd nemal vydať uznesenie o začatí reštrukturalizačného konania a následne namietaným uznesením povoliť reštrukturalizáciu.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 20 ods. 1 ústavy každý má právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Dedenie sa zaručuje.

Uznesenie o začatí reštrukturalizačného konania bolo ústavným súdom preskúmané na základe sťažnosti sťažovateľa doručenej 27. septembra 2011. Ústavný súd o tejto sťažnosti sťažovateľa rozhodol uznesením sp. zn. II. ÚS 546/2011 z 8. decembra 2011 (ďalej len „uznesenie ústavného súdu“) tak, že sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú z dôvodu, že okresný súd uznesením o začatí reštrukturalizačného konania neporušil základné právo sťažovateľa podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy.

Vzhľadom na to, že podstatou celej sťažnosti sťažovateľa je údajný nesprávny postup okresného súdu pri rozhodovaní o začatí reštrukturalizačného konania, ústavný súd nemal dôvod opätovne zaoberať sa argumentmi sťažovateľa, s ktorými sa už vysporiadal vo svojom uznesení. Keďže postup okresného súdu pri rozhodovaní o začatí reštrukturalizačného konania bol správny a jediným dôvodom podanej sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa o tom, že okresný súd nemal napadnutým uznesením rozhodnúť o povolení reštrukturalizácie dlžníka S., s. r. o., z dôvodu, že okresný súd nemal vôbec rozhodnúť o začatí reštrukturalizačného konania, ústavný súd konštatuje, že okresný súd uznesením sp. zn. 2 R 5/2011 z 12. septembra 2011 neporušil označené základné práva sťažovateľa.

Ústavný súd zároveň dodáva, že sťažnosťou napadnuté uznesenie okresného súdu, ktorým bola povolená reštrukturalizácia a bol ustanovený správca, nevykazuje znaky arbitrárnosti a zjavnej neodôvodnenosti.

Vzhľadom na uvedené bolo potrebné sťažnosť sťažovateľa odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

Keďže sťažnosť bola odmietnutá, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. januára 2012